

РІШЕННЯ В АДМІНІСТРАТИВНИХ СПРАВАХ *

Оподаткування доходів, отриманих платником єдиного податку з порушенням умов перебування на спрощеній системі оподаткування, повинно здійснюватися із застосуванням правил загальної системи оподаткування, врегульованих, зокрема, Законом України «Про податок з доходів фізичних осіб» з урахуванням загальних принципів оподаткування, закріплених Конституцією України та Законом України «Про систему оподаткування» (чинним на час виникнення спірних правовідносин), якими встановлювалися засади податкових відносин в Україні

ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

11 квітня 2011 р. Верховний Суд України, розглянувши в порядку письмового провадження справу за позовом фізичної особи-підприємця Костюкової Наталії Анатоліївни (далі — ФОП Костюкова Н.А.) до Державної податкової інспекції у Київському районі м. Донецька (далі — ДПІ) про скасування податкового повідомлення-рішення, **встановив:**

У лютому 2009 р. ФОП Костюкова Н.А. звернулася до суду з позовом, в якому просила скасувати податкове повідомлення-рішення ДПІ від 13 січня 2009 р. № 693/10/17-313/3025105901, яким визначено податкове зобов'язання з податку з доходів фізичних осіб у розмірі 10 тис. 112 грн 44 коп.

На обґрунтування позову ФОП Костюкова Н.А. послалася на відсутність підстав для визначення податкового зобов'язання з податку з доходів фізичних осіб, оскільки протягом спірного періоду вона перебувала на спрощеній системі оподаткування.

Постановою Донецького окружного адміністративного суду від 23 квітня 2009 р., залишеною без змін ухвалою Донецького апеляційного адміністративного суду від 31 липня 2009 р., в задоволенні позову ФОП Костюкової Н.А. відмовлено.

Вищий адміністративний суд України ухвалою від 17 серпня 2010 р. залишив без змін вищезазначені судові рішення.

Відмовляючи у задоволенні позовних вимог, суд першої інстанції, з висновком якого погодилися суди апеляційної та касаційної інстанцій, виходив із того, що оскільки ФОП Костюко-

ва Н.А., перебуваючи на спрощеній системі оподаткування, перевищила граничний обсяг виручки у I кварталі 2008 р. на 89 тис. 888 грн 34 коп., то відповідно до підпункту 4.2.8 п. 4.2 ст. 4, п. 7.1 ст. 7, підпункту 8.1.3 п. 8.1 ст. 8, підпунктів 9.12.1, 9.12.2 п. 9.12 ст. 9, а також п. 22.10 ст. 22 «Прикінцевих положень» Закону від 22 травня 2003 р. № 889-IV «Про податок з доходів фізичних осіб» (чинного на час виникнення спірних правовідносин; далі — Закон № 889-IV), ст. 13 Декрету Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 р. № 13-92 «Про прибутковий податок з громадян» (далі — Декрет) зазначена сума підлягає оподаткуванню.

У заяві про перегляд ухвали суду касаційної інстанції Верховним Судом України з підстави, передбаченої п. 1 ч. 1 ст. 237 КАС, ФОП Костюкова Н.А. просила скасувати ухвалу Вищого адміністративного суду України від 17 серпня 2010 р. та направити справу на новий розгляд до суду касаційної інстанції.

Заява ФОП Костюкової Н.А. про перегляд оскаржуваної ухвали Вищого адміністративного суду України не підлягає задоволенню з таких підстав.

Вищий адміністративний суд України, допускаючи справу до провадження Верховного Суду України, виходив із того, що в доданій до заяви ФОП Костюкової Н.А. ухвалі цього ж суду від 16 лютого 2010 р. у справі № К-21035/08 поіншому, ніж у справі, що розглядається, застосовано статті 5, 6 Указу Президента України від 3 липня 1998 р. № 727/98 «Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва» (у редакції Указу Президента від 28 червня 1999 р. № 746/99; далі —

* Публікується повний текст судового рішення із незначними редакційними правками.

Указ), підпункти 9.12.1, 9.12.2 п. 9.12 ст. 9 Закону № 889-IV та ст. 13 Декрету.

Так, у доданій до заяви ухвалі суду касаційної інстанції викладено висновок про те, що платник єдиного податку, перевищивши у I кварталі 2008 р. обсяг виручки, встановлений Указом, повинен лише з наступного кварталу перейти на загальну систему оподаткування, оскільки протягом одного і того ж періоду він не може бути одночасно і платником податку з доходів фізичних осіб.

У справі, що розглядається, Вищий адміністративний суд України послався на те, що при перевищенні обсягу виручки, встановленої Указом, платник єдиного податку суму такого перевищення повинен оподатковувати на загальних підставах.

Аналіз наведених судових рішень суду касаційної інстанції дає підстави вважати, що він неоднаково застосував одні й ті самі норми матеріального права у подібних правовідносинах, при цьому у справі, що розглядається, — правильно.

Спеціальним законодавством, зокрема Указом, запроваджено спеціальний режим оподаткування, обліку та звітності, спрямований на підтримку суб'єктів малого підприємництва. За змістом ст. 1 зазначеного Указу єдиний податок сплачується виключно з доходів, одержаних фізичною особою-суб'єктом підприємницької діяльності з додержанням вимог Указу, зокрема, якщо виручка платника єдиного податку за рік не перевищує 500 тис. грн. Згідно зі ст. 5 Указу у разі порушення вимог, установлених ст. 1 цього Указу, платник єдиного податку повинен перейти на загальну систему оподаткування, обліку та звітності, починаючи з наступного звітного періоду (кварталу).

У той же час Указ не містить положень, які б регулювали питання оподаткування сум, що перевищують граничний обсяг виручки, встановлений законодавцем.

За таких обставин оподаткування доходів, отриманих платником єдиного податку з порушенням умов перебування на спрощеній системі оподаткування, повинно здійснюватися із застосуванням правил загальної системи оподаткування, врегульованих, зокрема, Законом № 889-IV, з урахуванням загальних принципів оподаткування, закріплених Конституцією України та Законом від 25 червня 1991 р. № 1251-XII «Про систему оподаткування» (чинним на час виникнення спірних правовідносин), якими встановлювалися засади податкових відносин в Україні.

У справі, що розглядається, суди правильно визначили необхідність застосування приписів Закону № 889-IV щодо доходів ФОП Костюкової Н.А., отриманих у I кварталі 2008 р., які перевищують граничні обсяги виручки від здійснення підприємницької діяльності, встановлені Указом.

Ураховуючи наведене, Вищий адміністративний суд України у справі, що розглядається, правильно застосував норми матеріального права.

Згідно з ч. 1 ст. 244 КАС Верховний Суд України відмовляє у задоволенні заяви, якщо обставини, які стали підставою для перегляду справи, не підтвердилися.

Керуючись статтями 241, 244 КАС, Верховний Суд України **п о с т а н о в и в:**

У задоволенні заяви ФОП Костюкової Н.А. відмовити.

Постанова Верховного Суду України є остаточною і оскарженню не підлягає, крім випадку, встановленого п. 2 ч. 1 ст. 237 КАС.

РІШЕННЯ У ГОСПОДАРСЬКИХ СПРАВАХ

Підстав для розірвання генеральної угоди щодо фінансування довгострокової програми з розвитку діяльності позичальника та кредитних договорів немає, якщо заінтересована сторона не довела наявності одночасно чотирьох умов, визначених ч. 2 ст. 652 ЦК України

ПОСТАНОВА

Верховного Суду України від 23 травня 2011 р.
(в и т я з)

У 2009 р. товариство з обмеженою відповідальністю «Тімекс» (далі — ТОВ) заявило позов до відкритого акціонерного товариства «Дер-

жавний експортно-імпортерний банк України», правонаступником якого є публічне акціонерне товариство «Державний експортно-імпорт-